

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ikke strengt reguleret i de perioder, hvor der er personale til stede, idet man må betænke, at nøglepunkterne er arbejdspladser for et betydeligt antal mennesker, hvis arbejdsforhold vil blive væsentligt forringet ved overgang til mere fæstningslignende forhold.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at der for længst i samarbejde med andre myndigheder er truffet foranstaltninger til bevogtning af de vigtigste objekter inden for telekommunikationsnettet under krigssituationer eller truende udsigt til sådanne forhold.

Arne Christiansen: Jeg takker ministeren for redegørelsen. Jeg skal kun føje det lille spørgsmål til, om ikke ministeren så vil drage omsorg for, at man i fremtiden ikke deponerer reserveanlæg sammen med hovedanlæggene; det vil da være en billig foranstaltning og yde en vis sikkerhed for kontinuiteten.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det er ganske rimeligt at stille det spørgsmål på grundlag af det aktuelle tilfælde i Gladsaxe, og det vil naturligvis indgå i vores overvejelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden: Før vi går videre i dagsordenen, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at folketingets møde i dag overværes af repræsentanter for Europarådets komité for relationerne til parlamenterne og offentligheden, der er på officielt besøg her som folketingets gæster. Jeg byder vore gæster hjertelig velkommen og håber, de må tilbringe et par udbytterige dage her.

(Medlemmerne påhørte stående formandens meddelelse).

Af **Lennart Larson** til statsministeren:

„Hvorledes vil statsministeren gennem afgrænsningen af de enkelte ministres opgaveområder sikre den lovede forenkling af den nuværende og kommende lovgivning?“

(Spm. nr. 195).

Skriftlig begrundelse.

Forudsætningen for, at den lovede forenkling af lovgivningen og administrationen

med de deraf følgende besparelser kan gennemføres, er bl. a., at centraladministrationen organiseres på en hensigtsmæssig måde. Dette kan kun gennemføres, såfremt de enkelte fagministres ressortområder er afgrænset på en måde, der muliggør dette. Hermed har statsministeren et hovedansvar for, at ressortområdernes afgrænsning ikke skaber dobbeltadministration, dobbeltkompetence og ansvarsforflygtigelse.

Fordelelsen af opgaverne mellem de enkelte ministerier i den nuværende regering udviser adskillige eksempler på, at de ovennævnte problemer eksisterer. Her skal blot som et enkelt eksempel nævnes miljølovgivningen, hvor der er minister-person-sammenfald mellem to modstridende ressortområder, nemlig ministeren for offentlige arbejder og ministeren for forureningsbekæmpelse.

Miljølovgivningen kan systematisk inddeles i den egentlige miljølovgivning — bekæmpelse af støj, vand- og luftforurening, fysisk planlægning og naturfredning — og levnedsmiddellovgivningen. Hvad angår den egentlige miljølovgivning, er denne spredt over bolig-, kultur- og forureningsbekæmpelseministerierne. Levnedsmiddellovgivningen er spredt over ministeriet for forureningsbekæmpelse samt landbrugs- og handelsministerierne.

Der kan hver eneste dag i dagspressen læses eksempler på, hvorledes samfundsværdier forspildes og miljø ødelægges ved, at et eller flere samfundsorganer, fordelt under diverse ministerier, overlapper hinanden eller ikke kender samarbejdets kunst. Lad mig blot fra de seneste dage nævne planlægningen af Vestamager og etableringen af lufthavnen i Tune.

Disse problemer kan efter min opfattelse kun løses ved en fornuftig ressortafgrænsning og ikke ved, at regeringen lægger ansvaret på erhvervslivet og kommunerne, men i øvrigt fortsætter med at udarbejde love, der er uforståelige, og som ikke kan administreres.

Lennart Larson: Når jeg har stillet dette spørgsmål til statsministeren, er det naturligvis ikke ment som en utidig indblanding i statsministerens forfatningsmæssige rettigheder, hvad angår en regerings ledelse, men alene som en appel for at få ændret hæv-